

i den foregående instans, i det omfang afgørelsen om sagsomkostninger stadfæstes, jf. *stk. 2*. Dette gælder, selv om appel fandt sted inden fuldbyrdsfristens udløb, eller appellen i øvrigt har opsættende virkning.

Stk. 2 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor appelinstansen ophæver omkostningsafgørelsen i den foregående instans og fastsætter sagsomkostninger for begge retter med ét samlet beløb. Bestemmelsen finder heller ikke anvendelse i tilfælde, hvor appelinstansen træffer særskilt afgørelse vedrørende omkostningerne i den foregående instans, og en part først ved denne afgørelse får tilkendt sagsomkostninger for den foregående instans. I begge tilfælde forrentes det i appelinstansen tilkendte sagsomkostningsbeløb således først fra udløbet af fuldbyrdsfristen for appelinstansens afgørelse.

Såfremt appelinstansen forhøjer et omkostningsbeløb tilkendt i den foregående instans, forrentes det beløb, hvormed omkostningerne er blevet forhøjet, ligeledes først fra udløbet af fuldbyrdsfristen for appelinstansens afgørelse. Det beløb, der blev tilkendt i foregående instans, forrentes derimod i medfør af *stk. 2* fra udløbet af fuldbyrdsfristen for afgørelsen i den foregående instans.

Nedsætter appelinstansen et omkostningsbeløb, skal de nedsatte sagsomkostninger forrentes fra udløbet af fuldbyrdsfristen for afgørelsen i den foregående instans.

De foreslåede regler i § 8 a kan påberåbes af fordringshaveren, uanset om rettens omkostningsafgørelse angiver, at der skal betales rente af et tilkendt sagsomkostningsbeløb.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.6 og 2.3.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til betænkning nr. 1161/1989 om renteloven side 115-121, 124 og 131-132.

*Til § 4
(hundeloven)*

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at afskaffe muligheden for at idømme rettergangs bøder i civile sager, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

*Til § 5
(færdseleksloven)*

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at afskaffe muligheden for at idømme rettergangs bøder i civile sager, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

*Til § 6
(dødsboskifteloven)*

Det foreslås at ophæve den særlige regel i dødsboskiftelovens § 100 om advokatbeskikkelse til personer, der opfylder de økonomiske betingelser for at få fri proces. Når skifteretten skal afgøre en tvist efter regler svarende til reglerne om behandlingen af almindelige civile retssager, bør behovet for advokatbistand i givet fald dækkes gennem fri proces efter retsplejelovens almindelige regler, der finder anvendelse i medfør af dødsboskiftelovens § 98.

*Til § 7
(konkursloven)*

Til nr. 1 (§ 219)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af nyaffattelsen af retsplejelovens kapitel om fri proces, jf. lovforslagets § 1, nr. 9. De økonomiske betingelser for at få fri proces vil fremover fremgå af retsplejelovens § 325.

Til nr. 2 (§ 245)

Det foreslås at ophæve den særlige regel i konkurslovens § 245 om advokatbeskikkelse til personer, der opfylder de økonomiske betingelser for at få fri proces. Når skifteretten skal afgøre en tvist efter regler svarende til reglerne om behandlingen af almindelige civile retssager, bør behovet for advokatbistand i givet fald dækkes gennem fri proces efter retsplejelovens almindelige regler, der finder anvendelse i medfør af konkurslovens § 243.

Til nr. 3 og 4 (§ 248, stk. 3, og § 252, stk. 2)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om at afskaffe muligheden for at idømme rettergangs bøder i civile sager, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

*Til § 8
(lov om bortvisning og beføjelse til at meddele tilhold mv.)*

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ophævelsen af retsplejelovens § 741 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 23.

*Til § 9
(markedsføringsloven)*

Der er tale om en konsekvensændring. Reglen om fri proces til forbrugeren i sager om tilbagebetaling af pengeydelse, som er omfattet af et påbud efter markedsføringsloven nedlagt af retten eller meddelt af